

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

DECEMBER 2021/ŠTEVILKA 10/LETO XXXIX

Lk 3,10–18

VESELJE IN BLAGO SRCE

Današnji berili nas spodbujata k veselju in to povabilo tudi utemeljujeta. Prerok Sofonija potrtemu izvoljenemu ljudstvu kliče: »Vriskaj, sionska hči! Veseli in raduj se iz vsega srca! Gospod te je rešil obsodbe!« Mogoče se nam zdi pretirano, da bi vriskali od veselja. Pa bi morali, če bi trdno verovali, da je Jezus naš Odrešenik, ki nas osvobaja in daje našemu življenju smisel. Gotovo ste že doživeli ali videli, kakšno vriskanje nastane, če nogometaši dosežejo gol. Med tistimi, ki kričijo, je gotovo vsaj nekaj ljudi, ki so bili pri nedeljski maši. Tam pa so se držali z dolgočaseno, čeprav se je pred njihovimi očmi dogajalo vse kaj večjega kot na nogometni tekmi.

Apostol Pavel je vernikom zapisal besede, veljavne za kristjane vseh časov in vseh starosti: »Veselite se v Gospodu, in to zmeraj; ponavljam vam, veselite se. Vaša dobrota bodi znana vsem ljudem. Gospod je bli-

zu.« Vzrok ali razlog našega veselja je dejstvo, da je Bog blizu, da je Jezus naš prijatelj, z nami. To nas spodbuja k dobroti, blagosti. Tam, kjer živimo: v svoji družini, v šoli, na delovnem mestu, med sosedi moramo znati delovati pomirjevalno.

Človek, ki je tako vesel, da od veselja kar prekipeva, čuti potrebo, da svoje veselje deli s kom drugim, z vsemi, ki jih sreča. Tako se njegovo veselje pomnoži. Saj smo izkustveno doživeli, kako se naše veselje množi vsakokrat, ko svoje srce odpremo drugim, ko z drugimi delimo svoje imetje, ko pomagamo pomoči potrebnim. K takšnemu veselju, ki bogati nas in druge, nas navaja adventni klicar Janez Krstnik. Na vprašanje, kaj naj oprijemljivega storimo, odgovarja tudi nam, ko govori tistim, ki so prihajali poslušat njegove spokorne pridige ob Jordanu: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki je nima, in kdor ima živež, naj ravna enako.«

V Malem princu beremo: »Kruh, ki ga delimo z drugimi, ima okus brez primere.« Lahko rečemo, da ima božanski okus, Božji okus, okus po Jezusu, ki se nam daje, da bi tudi nas naučil dajanja.

Po: S. Čuk, Misli srca

HREPENENJE NAM ODPIRA PRAVO POT DO BOŽIČA

Z avtom sem nekega adventnega večera želela zapustiti kletno garažo. Zapeljala sem prav do stebra z zapornico in pritisnila rumeni gumb – nič. Malo počakam, ponovno pritisnem, nekoliko močnejše – spet nič. Še zadnji poskus – zaman. Sežem po telefonu, da bi poklicala pomoč na številko, zapisano na stebru ..., a v kletni garaži seveda ni signala.

Zavzdihnem in avto zapeljem vzvratno nekoliko na stran ter po stopnicah zapustim zgradbo, da pokličem pomoč. Stala sem tam in čakala. Priznam, da je v tistih minutah adventna pesem, ki pravi, naj široko odpremo vsa vrata, zame dobila povsem nov pomen. Nenadoma mi je postalo jasno, kako hrepeneče lahko čakamo, da se končno odpro zaklenjena vrata – tudi če gre samo za zaporo ob izhodu kletne garaže.

Čez petnajst minut je prišla gospa, prislonila je čip na belo omarico in – o čudež, zapora se je dvignila!

Včasih ljudje obsedimo, smo v kaj ujeti, si sami ne moremo več pomagati. Lahko se znajdemo v situacijah, na katere nimamo vpliva, za katere nismo nič krivi – znajdemo se sami, izgubljeni in nemočni. Vrat, ki bi nam odprla izhod, ne vidimo več, ključavnice so zaklenjene. Sam ne bom našel poti ven. Potrebujem nekoga, ki mi pokaže vrata, odklene ključavnico. Na božič Bog odpre vrata, ki vodijo iz nebes na zemljo. Bog postane človek, pride v moj svet, odpre in čaka – dokler nisem spet sposoben iti dalje.

Kaj je potrebno? Nič, samo moje hrepenenje, da bi spet šel na pot.

A. Schwarz, Divji božič

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 18. 10. 2021

Začeli smo z uvodno molitvijo in razmišljanjem.

Letošnji priročnik za člane župnijskega sveta ima naslov Ko je orodje pospravljeno na svoje mesto ..., Kreposti in zgled svetega Jožefa. V mesecu oktobru je tema Jožefova stiska in poslušnost. Jožef je slišal, čutil in uravnaval svoj korak življenja z globoko in živo vero.

Kratek povzetek dela ŽPS v obdobju 2015 do 2021: Imeli smo 51 sej, na katerih smo obravnavali teme na predlog nadškofije in tekočo problematiko. Povzetki sej so bili redno objavljeni tudi v župnijskem glasilu.

Nadškofijsko srečanje članov ŽPS je bilo 2-krat letno, dekanijsko srečanje pa 1-krat letno v Antonovem domu na Viču. Zahvala vsem za delo v župnijskem svetu.

Poročilo o delu komisije za izbor članov novega župnijskega sveta: Predlogi za člane novega župnijskega sveta so bili zbrani že spomladi 2020. S strani župljanov so bile predlagane 104 osebe. Na volilni listi je bilo izbranih 16 kandidatov (glede na spol, starost, skupine). Župljani so prejeli volilne lističe v nedeljo, 3. 10. 2021, in jih izpolnjene vrnili v nedeljo, 10. 10. 2021. Vrnjenih je bilo 114 glasovnic, 5 je bilo neveljavnih. Gospod župnik je pregledal izid volitev in imenoval nov župnijski svet.

Člani novega župnijskega sveta za obdobje od 2021 do 2025 so: Miroslav Simončič, Tomaž Okorn, Aleš Tomažin, Monika Pajk, Olga Kavšek, Janez Suhoveršnik, Janez Pintar, Peter Končan, s. Marija Kociper, Anton Dolinšek ml., Anita Kušar, Barbara Flajnik, Jan Golob, Tina Ključevšek, Andraž Krnc, Barbara Berkopec, Peter Zbačnik, Jože Gornik, Alenka Lohkar. Soglasno smo potrdili tajnika ŽPS Tomaža Okorna in zapisnikarico ŽPS Barbaro Flajnik. Letno je približno 9 sej ŽPS, ki so običajno drugi ponedeljek v mesecu ob 20. uri.

Sklep: Od 8. 11. 2021 bo v cerkvi izpostavljeno Najsvetejše ob ponedeljkih zvečer po večerni sveti maši (eno uro, v tišini).

Pregledali smo koledar.
Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

POROČILO O SKAVTSKIH PREHODIH

Hladnega oktobrskega dne smo s prehodi začeli novo skavtsko leto na Rakovniku. Spet smo videli znane obraze, ki so nas spomnili na vse preživete dogodivščine poletnih taborov. Razporedili smo se po vejah ter se tradicionalno poslovili od odhodnikov, z izzivi pa smo pričakali nove, ki so prišli v vejo.

Srečanje smo sklenili s sv. mašo in tako Bogu izročili novo skavtsko leto.

MLADINSKA GOSTJA, S. EMANUELA ŽERDIN

V četrtek, 11. 11. 2021, je bila na zoomu mladinska gostja s. Emanuela. Govorila je o temi, ki ji je zelo blizu, saj prostovoljno dela v Hospicu, in sicer o bolezni ter umiranju. Kdo bi rekel, da so to pretežke teme za mlade, vendar po pogovoru s s. Emanuelo mi menimo nasprotno. S svojim entuziazmom in navdušenjem nas je prepričala, da smrt ni nič strašnega, in razbila marsikateri stereotip in predsodek. Veselimo se naslednjih mladinskih gostov.

PRVI ČETIN IZLET

V soboto 13. 11. smo se zbrali na glavni železniški postaji v Ljubljani. Na izlet je prišla približno polovica vseh otrok v četi. Vsi smo bili z levo nogo še v postelji, saj je bila ura komaj 6:45. Naša začetna točka je bila avtobusna postaja v Polhovem Gradcu. Do tja smo približno pol ure zaspano presedeli v avtobusu, saj smo vedeli, da nas čaka naporna hoja. Na začetku so nas voditelji seznanili s tem, da nas lovijo grozni zmaji in so nam že za petami. Nekaj časa smo že hodili, ko so nam voditelji veleli, naj si v parih zavežemo gležnje in tako hodimo naprej. Bilo je težko. To vam že lahko povem!

Z nekaj okornimi padci smo, ne hudo poškodovani, prispeli do travnika, ki so ga voditelji določili za igro. Tam smo se navdušeni nad odvezanimi nogami in počitkom začeli igrati Roverčka. Kmalu zatem, ko smo se odpravili naprej, smo si morali zavezati oči in po vodih tekMOVATI, kateri prvi prispe do Žana. Ko smo spet lahko gledali, nas je čakala še dvournna hoja ter vzpon, med katerim smo se igrali še nepomenovano igro, ko smo skakali preko namišljene reke. Pol ure je trajalo, da smo se po vzponu ustavili in pomalicali. Na tistem travniku smo še nekaj časa peli, voditelji pa so vode enega za drugim odpeljali. In kam, seveda ... na vrhunec izleta! Ko je naš vod prispel do tja, so nam voditelji rekli, naj se spustimo v neko luknjo ob cesti. Nismo jim

zaupali, a se vseeno spustili. Luknja se je po dveh metrih gromozansko razširila v ... JAMO!

Voditelji so nam povedali, da je to skavtska jama ter nam jo razkazali. Bila je res VELIČASTNA. Še lepša od Postojnske. Glede na začetno luknjo pa prav gromozanska. Ko smo srečno priplezali iz skrivališča pred zmaji, smo se spustili do vznožja hriba. V dolini nas je čakal mini traktor s še manjšo prikolico. Boljše rečeno prikoljičko. Skupaj z vsemi nahrbtniki smo se otroci zgnatli gor in Vid, ki gotovo ni imel voziške za traktor, nas je odpeljal. Voditelji in vodniki so tekli za nami, a so na sredini omagali. Na avtobusni postaji so nas čakali starši, ki so potem gotovo slišali dogodivščino od svojih navdušenih otrok. No, moji so jo.

MLADINSKA SV. MAŠA

V petek, 19. 11. 2021, ob 19.30 smo se mladi zbrali pri sveti maši. V kapeli so odmevale prelepe pesmi in iskrene molitve. Zbrani v duhu smo Boga prosili za vse, kar nas teži. Z mislijo na berilo, na trdnost Makabejcev, smo se po maši še malo posladkali in družili v mladinskem centru.

Bruno Žižmund

ADVENTNI ORATORIJ

Zadnji teden v novembru so se otroci prav posebno pripravljali na adventni čas. V igralnici SMC-ja so namreč izdelovali svoje adventne venčke. Med izdelovanjem so v sebi prebudili svojo ustvarjalnost in tako izdelali unikatne in barvite venčke. Med ustvarjanjem so se otroci med seboj spoznavali in si morda podali tudi kakšen nasvet. Nekaj otrok je naredilo adventni venček zase in tudi za dedka in babico, saj se jim je zdelo da jim bodo tako polepšali adventni čas.

PREDSTAVITEV BIRMANCEV

Prvo adventno nedeljo so birmanci popestrili dogajanje v cerkvi. Z branjem Božje besede in posameznimi uvodi v mašne dele so so-oblikovali sveto mašo. Priokus posebnosti trenutka, je ustvarila sama predstavitev birmancev, ko je zbrano občestvo lahko slišalo in videlo, kdo so letošnji kandidati za sv. birmo. Vsi navzoči so bili ob tem povabljeni k molitvi za letošnje birmance. V času božične 9-dnevnic bodo z namenom dobre duhovne priprave družine in posamezniki povabljeni, da izžrebajo eno ime letošnjega birmanca ali birmanke in zanj vse do sv. birmo molijo. S to gesto si kličemo v spomin, da je rodovitnost zakramentov odvisna tudi od duhovne priprave.

INTERVJU Z DOMINIKOM – NIKIJEM

V začetku decembra se je od nas poslovil Dominik Deda - Niki, ki je bil pri nas 1 leto na mednarodni prostovoljski izkušnji. Za konec smo mu postavili nekaj vprašanj. Upamo, da je s seboj odnesel same lepe spomine in da se nas bo še kaj spomnil v rodni Podgorici.

Kako bi opisal SMC v treh besedah?

Super, fantastično, ekstremno :)

Zakaj ti je bilo super, fantastično, ekstremno?

V SMC-ju je veliko dobre družbe, v katero sem se takoj z lahkoto vključil, kot na primer rakovniška starejša nogometna ekipa, ki mi je pomagala, da sem svoj čas preživel v kvalitetni salezijanski družbi.

Kako si sodeloval v SMC-ju?

Najbolj sem sodeloval pri igranju z otroki, asistenci, vzgoji animatorjev, učni pomoči, igranju nogometa in treniranju, izvajal sem kuharske delavnice. Zelo aktiven sem bil na zimskem in poletnem oratoriju ter na počitniškem varstvu.

Kaj si se naučil pri tem projektu?

Pridobil sem veliko kompetenc, ki vključujejo delo z mladimi, kar mislim, da mi bo pomagalo pri mojih naslednjih projektih in avanturah v nadaljnjem življenju.

Kaj boš najbolj pogrešal?

Od vsega bom najbolj pogrešal svojo fuzbalsko družbo in SMC ekipo. Na splošno bom pogrešal vse animatorje, a le nekateri so mi zares prirasli k srcu.

Kaj ti je bilo najbolj zabavno?

Pohajanje po mestu in raziskovanje Ljubljane s fanti, ki so me podučili tudi o nekaterih skritih koticah in navadah.

Kaj bi sporočil mladim v SMC-ju?

Sledite svojim sanjam in se ne ustrašite novosti, kajti le-te lahko pripeljejo do neskončnih avantur in trdnih prijateljskih vezi.

INTERVJU S CYPRIANOM

Cyprian je mlad salezijanec, ki ga lahko srečamo v igralnici SMC-ja vsak ponedeljek, torek in sredo. Ker smo želeli izvedeti kaj več o njem, smo mu zastavili nekaj vprašanj.

Kako bi se predstavil?

Sem Cyprian Mbaziira in prihajam iz Ugande. Imam štiri sestre in enega polbrata. Naša družina je muslimanske vere, hodil pa sem v katoliško srednjo šolo in se tam zblížal z Bogom.

Prihajaš iz muslimanskega okolja. Kako si postal katolik in kako je to sprejela tvoja družina?

Hodil sem na privatno katoliško srednjo šolo in obiskoval skupino z imenom Legion of Mary. Tam smo molili rožni venec, brali sveto pismo in se o njem pogovarjali. Začel sem se čutiti bližje Bogu in v tretjem letniku sem očetu omenil, da bi rad postal katoličan. Moj oče se s tem ni strinjal, saj sem bil še mladoleten, po tem pa o tej temi nisva spregovorila več. V četrtem letniku sem hodil h katehumenom in novembra 2010 prejel zakramente. Moja družina se s tem ni ravno strinjala, vendar so se nekako sprijaznili z mojo spreobrnitvijo.

Kako pa so na to gledali tvoji prijatelji? Si imel katoliške ali muslimanske prijatelje?

Imel sem prijatelje obeh ver, katoliške sem spoznal v srednji šoli in so me podpirali v moji odločitvi, muslimanski prijatelji, ki sem jih spoznal iz domačega okolja, pa niso razumeli moje odločitve. Nekateri od njih so prav tako obiskovali katoliške šole, saj je teh v Ugandi veliko in so znane po disciplini in dobrem programu, zato se veliko muslimanskih staršev odloči vpisati otroke v omenjene šole, vendar se nihče od mojih muslimanskih prijateljev ni začutil poklicanega k spreobrnitvi. Resnično verjamem, da je bilo moje spreobrnjenje božja volja.

Kdaj si se odločil postati salezijanec in kako se je potem nadaljevalo tvoje življenje med salezijanci?

Dabi bil salezijanec, sem se odločil v petem letniku srednje šole. Naj dodam, da v Ugandi osnovna šola traja sedem let, srednja šola pa traja šest let.

Eden od mojih znancev je hodil na srednjo šolo, ki so jo vodili salezijanci in mi je posredoval kontakt prejšnjega ravnatelja njegove šole. Preko njega sem se nato po končani srednji šoli pridružil salezijancem. Tam sem živel v skupnosti in se seznanil z njihovim delovanjem v osnovni šoli in mladinskem centru, ki so ju vodili.

Kako si postal misijonar?

Vsako leto 8. decembra predstojnik salezijancev povabi salezijance, da se pridružijo misijonarstvu. Sam sem o misijonih začel razmišljati po treh letih mojega prihoda k salezijancem, nato sem prejel svoje prve zaobljube in nadaljeval šolanje za novince še pet let. Tako sem se po osmih letih življenja v skupnosti dokončno odločil postati misijonar.

Kakšne občutke si doživljal, ko si izvedel, da boš prišel v Slovenijo? Ali si že vedel kaj o Sloveniji ali je bila to zate še neznana država?

Moja prva misel ob tej informaciji je bila, da je slovenski jezik težek. Za Slovenijo sem že slišal, vedel sem, da se nahaja v Evropi, nisem pa

si natančneje predstavljal, kje točno leži. Več o Sloveniji sem izvedel iz YouTube posnetkov in informacije poiskal na internetu.

Kako si izvedel za slovenščino?

Nekaj sobratov je bilo misijonarjev iz Slovenije, zato sem videl njihove slovenske učbenike, ko so se učili našega jezika. Tudi sami so omenili, da je slovenščina težek jezik.

Kaj ti je najtežje pri učenju slovenščine? Katera je tvoja najljubša oz. trenutno najzanimivejša beseda, ki si se je naučil?

Najtežje so mi končnice. Trenutno mi je zelo zanimiva beseda srce, ki pa je še ne uspem pravilno izgovoriti.

Kakšni so bili tvoji prvi vtisi o Sloveniji, župniji in mladih na Rakovniku?

Zelo sem ganjen ob topli dobrodošlici tukajšnjih salezijancev, župljanov in mladih. Menim, da na Rakovniku zelo prijazni in prijetni ljudje. O Sloveniji pa menim, da je zelo zelena in mirna dežela.

Ali si že imel priložnost obiskati kakšne kraje v Sloveniji?

Da, od mojega prihoda v Slovenijo, ki je bil oktobra, sem uspel obiskati Bled, Trstenik in Želimlje ter imel priložnost poromati na Brezje.

Kaj te je v Sloveniji najbolj presenetilo?

Najbolj sem bil presenečen, da imate štiri letne čase. Pri nas imamo samo deževno in sušno obdobje, same temperaturne razlike pa v Ugandi niso tako velike kot tu. Že kmalu po prihodu so mi sobratje povedali, da v kratkih rokavih in sandalih ne bom dolgo zdržal in so me kaj hitro peljali v trgovino z zimsko garderobo. Imeli so prav, res me zebe, saj nisem vajen mraza, prav tako pa se še vedno navajam imeti obute zaprte čevlje. Prejšnji teden sem prvič videl in potipal sneg, ki sem ga do zdaj imel priložnost videti le na televiziji.

Za konec pa morda še kakšna beseda župljanom?

Vabim vas, da molite zame, saj življenje ni vedno lahko – trenutno se učim popolnoma novega jezika – in da mi z molitvijo pomagate uresničiti moje misijonarske sanje.

SREČANJE ŠAP IN AS

V petek, 3. decembra, smo se namesto običajnega srečanja animatorji odpravili na sprehod do centra Ljubljane. Po poti smo obiskali cerkev sv. Jožefa, kjer smo imeli krajšo molitev, slišali pa smo tudi nekaj zanimivosti o cerkvi in njeni zgodovini. Nato smo obiskali še stolno cerkev sv. Nikolaja in frančiškansko cerkev Marijinega oznanjenja, ter se naužili praznično okrašene Ljubljane. Imeli smo priložnost obiskati stojnice in si ogledati lučke, preden smo se vsi skupaj zbrali pri slamnatih jaslicah, od koder smo se odpravili nazaj proti Rakovniku.

MIKLAVŽEVANJE

Tudi letos je sv. Miklavž obiskal otroke na Rakovniku. Namesto običajnega srečanja v cerkvi, jih je dopoldne nagovoril kar preko spleta in jih povabil, naj se popoldne s starši pripeljejo po darila. Tako se je tudi zgodilo. Otroci so si dopoldne na YouTubu ogledali posnetek dramske igre in Miklavževega govora, popoldan pa so se usedli v avto in se pripeljali prav do Miklavža, ki jih je pozdravil pri stranskem vходу v cerkev.

Da se dolga kolona avtomobilov ne bi preveč vlekla, so poskrbeli angelčki in parklji. Prvi so pomagali Miklavžu, drugi pa so si pred cerkvijo zakurili ogenj, pekli penice, skušali ukrasti darila in se spakovali otrokom.

V tako pestrem dogajanju se je v soboto na Rakovniku zvrstilo okoli 200 otrok, od katerih nihče ni odšel domov praznih rok.

Ob tem velja iskrena zahvala vsem Miklavževim sodelavcem: Juliji Gornik za režijo dramske igre, Karmen Žnidaršič za koordinacijo angelčkov in parkljev, Samo Remcu za tehnično montažo in Blažu Kovarčiču za pomoč pri pripravi ambienta. Tudi vsem ostalim še skritim sodelavcem res en velik hvala.

Klavdija Ž.

PRIDI K NAM

*Pridi k nam, Gospod, ko nas zajame noč!
 Pridi k nam v noči razočaranja,
 pridi k nam v noči krivde,
 pridi k nam v noči strahu,
 pridi k nam v noči sovraštva,
 pridi k nam v noči osamljenosti,
 pridi k nam v noči izgubljene ljubezni,
 pridi k nam v noči skrbi,
 pridi k nam v noči bolečine,
 pridi k nam v noči vprašanj,
 pridi k nam v noči zavrnitve,
 pridi k nam v noči razbitih odnosov,
 pridi k nam v noči obupa,
 pridi k nam v noči brezupa,
 pridi k nam v noči smrti.
 Pridi k meni, v mojo temo
 in v vsaki noči ostani pri meni, Gospod.
 Amen.*

Blaise Pascal, Youcat - Molitvenik za mlade

17. december

LAZAR IZ BETANIJE

Na vzhodnem pobočju Oljske gore je vas Betanija, ki je od Jeruzalema oddaljena nekaj manj kot tri kilometre. V tem kraju so bili doma Jezusovi prijatelji: Lazar in njegovi sestri Marta in Marija. Ko je hodil tod mimo, se je Jezus rad ustavil v njihovi hiši in užival njihovo gostoljubje in prijateljstvo. Na mestu, kjer je po izročilu stala ta hiša, so v 6. stoletju zgradili svetišče, od katerega je ohranjenih le še nekaj ostankov, med njimi Lazarjev grob. Evangelist Janez nam je ohranil poročilo o Lazarju, njegovi bolezni, smrti in obujenju od mrtvih. Obujenje tega prijatelja, ki je ležal v grobu že četrty dan, se je zgodilo javno in je mnoge navzoče prepričalo o tem, da je Jezus napovedani Mesija, hkrati pa je bilo eno najmočnejših nagibov Jezusovih nasprotnikov, predvsem velikega zbora in farizejev, da ga spravijo s poti. Nimamo pa nobenih poročil, kaj se je z Lazarjem in njegovima sestrama Marijo in Marto zgodilo po Jezusovi smrti in vstajenju. Prav verjetno je, da je bila po zmagi farizejev njihova hiša v Betaniji na seznamu osumljenih in so se farizeji po vsej verjetnosti znesli tudi nad njenimi prebivalci in jih preganjali, da so se morali umakniti. V zgodnjekrščanski in srednjeveški umetnosti se pogosto srečujemo s prizorom Lazarjevega obujenja; tudi vzhodna umetnost na ikonah rada upodablja ta prizor. Po nekem izročilu naj bi Lazar umrl zaradi gobavosti, zato so nekdanje bolnišnice za kužne bolezni imenovali po njem – lazareti.

21. december

PETER KANIZIJ

Široko razgledan in v Bogu trdno zasidran jezuitski redovnik, duša prenovitvenega dela na Nemškem v drugi polovici 16. stoletja, je bil svetovalec katoliških knezov, pomočnik škofov, ustanovitelj vzgojnih zavodov in semenišč, neutrudljiv pridigar in pisatelj. Naslov cerkvenega učitelja pa si je prislužil predvsem s svojimi katekizmi, knji-

gami oziroma knjižicami, v katerih je na vsem umljiv način povzet katoliški verski nauk, navadno v obliki vprašanj in odgovorov. Njegov mali in srednji katekizem sta bila večkrat tudi poslovenjena. Sicer pa je bil doma z Nizozemske, kjer se je rodil 8. maja 1521. Leta 1543 je bil sprejet v novoustanovljeno družbo Jezusovo. Študiral je na raznih evropskih univerzah, dokler ga ni Ignacij Lojolski leta 1547 poklical v Rim, kjer je pod njegovim vodstvom opravil duhovne vaje, po njih pa mu je Ignacij za njegovo apostolsko delovanje določil Nemčijo. Slovel je kot izreden pridigar, ki je privlačil velikanske množice. Pridigal je v domala vseh večjih mestih tedanje zahodne in srednje Evrope. Ohranilo se je več kot 12.000 velikih pol njegovih zapisanih pridig. Govoril je živo, nazorno, prepričevalno, da so ga radi poslušali preprosti ljudje in izobraženci. Dopisoval si je tudi z dvema velikima reformatorjema tedanje dobe: milanskim nadškofom sv. Karlom Boromejskim in ženevskim škofom sv. Frančiškom Saleškim. Zadnja leta so mu opešale moči. Bolezni je prenašal s svetniško vdanostjo. Umrl je 21. decembra 1597.

KARITAS

Lepo pozdravljeni v imenu župnijske Karitas!

Izteklo se je še eno cerkveno leto in smo v adventu, v pripravi na božič. Preživeli smo težavno leto, ki ga je zelo zaznamoval covid. Mor-da nam ni šlo vse tako, kakor smo na začetku leta načrtovali, vendar kakor koli preživeli smo ga in Bogu se moramo zahvaliti za vse milosti in vse preizkušnje in težave, ki smo jih z Božjo pomočjo premagali. Še naprej upoštevajmo navodila zdravstva.

Zdravje in telesne moči nam starejšim z leti pešajo. Nismo več tako bistri in urni. Hvala Bogu za vse sposobnosti in spretnosti, ki so nam še ostale. Bodimo prijazni in hvaležni, to sta dve lastnosti, ki nas nič ne staneta, nam in tudi ljudem, s katerimi se srečujemo, pa zelo olajšata in polepšata življenje. Odpreta nam marsikatera vrata in srca, ki bi ostala zaprta, če bi se obnašali zahtevno in osorno.

Sedaj, ko zaradi virusa živimo kar precej osamljeno, nam veliko pomeni že prijazen pozdrav, nasmeh oči in pozorno poslušanje sogovornika. Ni potrebno veliko, da sebi in drugim polepšamo dan.

Advent je tudi čas premišljevanja in molitve. Spomnimo se tistih, ki jim gre slabše od nas, ki so bolni ali osamljeni. Lahko jih obiščemo ali pokličemo po telefonu, lahko jim prinesemo kakšno revijo ali časopis, župnijsko glasilo, naredimo kakšno stvar, ki je sami ne zmorejo.

Želimo vam lepo pripravo na božič, doživete božične praznike, zdravja in zaupanja v Božjo navzočnost in usmiljenje ter Božjega blagoslova v novem letu. Naj nas vsak trenutek varuje naša rakovniška Marija.

za župnijsko Karitas Marinka Gaberšek

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v decembru: četrtek, 16. 12. 2021, od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar!

RAZVEDRILO

KAKO VARČUJEMO Z OGREVANJEM: Usedomo se čim bliže k sveči in če postane še bolj mrzlo, svečo prižgimo.

SALEZIJANSKA KNJIŽNICA RAKOVNIK – PREDLOGI ZA BRANJE

Vsi imamo radi in častimo našo nebeško Mater, še toliko bolj, ker je naša, rakovniška. Avtor knjige Jaroslav Pelikan pa nam v knjigi **Marija skozi stoletja** skuša približati njeno podobo tudi širše, bolj

objektivno. Vprašuje se namreč, kaj je tisto najpomembnejše, zaradi česar ima tako posebno vlogo skozi različna časovna obdobja, in zakaj jo sprejemajo in spoštujejo tako različne skupnosti in religije.

Pri tem izhaja iz temeljnih lastnosti, ki jih pripisujemo Mariji, npr.: druga Eva, Mati Božja, dekla Gospodova, srčna žena, žalostna mati, mati pomočnica in srednica, priprošnjica, zgled vere v Božjo besedo, žena, obdana s soncem, brezmadežna, ženska za vse čase ... itn.

Vse to danes Devica Marija za nas je in prav zato jo tako spoštujemo in častimo, avtor pa nam pokaže tudi, kako je ta podoba skozi stoletja po navdihu Svetega Duha postajala čedalje bolj jasna in bolj navzoča.

Vsako od teh opredelitev najprej utemelji v Svetem pismu, navede vire in odlomke, ki govorijo o njej, nato pa predstavi, kako se je ta odražala skozi različna obdobja in kako so jih ljudje sprejemali, od prvih kristjanov do današnjih dni. Pri tem se ne omeji samo na krščanstvo, Marija je tudi pomemben del v verskem izročilu islama in povezana tudi z judovstvom. Navdušila me je misel, ki mogoče ni tako navzoča med nami, da je Marija mogočen povezovalni člen med sicer izključujočimi religijami, da tudi na ta način prinaša mir, strpnost in nas povezuje med seboj v brate in sestre.

Pa še ena posebnost, odnos do naše nebeške matere se je skozi stoletja odražal tudi v njenih upodobitvah. Knjigi so dodane čudovite slike umetniških del, ki upodabljajo Marijo, v njih se zrcalijo vsa naša čustva, od začudenja, zadrege, vdanosti – pri oznanjenju, trpljenju – pod križem, dobrote in sprejemanja – z detetom v naročju, do dostojanstva in vzvišenosti – ob vnebovzetju.

Tako knjiga ne samo ob z dejstvi utemeljenem razmišljanju, tudi po lepoti potrjuje, kako blizu nam je mati Marija, kako nas res razume in ji prav zato tako zelo zaupamo.

Kaj storiti, če se sošolke ali sošolci spravljajo nate? Nekateri jim vračajo z dvojno mero in se tako še bolj osamijo, drugi pa se kot polžki skrijejo vase, trpijo ter jezo in občutek krivice obrnejo nase in tako izgubijo še tisti kanček samozavesti, ki so ga imeli. Pisatelj in novinar

Riccardo C. Mauri v knjigi **Ne jezite Petre** predlaga tretjo pot, terapevtski boks, šport, kjer se napetosti, ki jih vsak nosi v sebi, sproščajo kontrolirano, po pravilih in so nasprotniki ali nasprotnice po boju še večji prijatelji, saj so drug drugemu pomagali k duševnemu ravnotežju in sprostivni notranjih napetosti. Sama nisem bila ravno navdušena privrženka boksa, sploh za dekleta, vendar me je pisatelj z opisi premišljenega in taktično usmerjenega gibanja, ki ga opisuje s poetičnimi besedami in ga primerja z baletom, prepričal, da zdaj na ta šport gledam čisto drugače. Še toliko bolj, ker s svojimi terapevtskimi prednostmi zna komu spremeniti življenje na bolje.

Sveti Jožef je bil za mojo staro mamo najpomembnejši svetnik, modreci in puščavniki je niso kaj dosti zanimali, ampak sveti Jožef, to pa je bil res pravi svetnik, s katerim je bila celo življenje povezana. Saj se je, kot je govorila, spopadal z vsakdanjimi skrbmi za preživetje in je tako kot ona celo življenje pridno delal in skrbel za družino. Vsako jutro in vsak večer se mu je priporočila in tudi moja teta je bila Jožica. Podobno kot v skoraj vsaki naši družini, ker je gotovo kdo Jože ali Jožica. Ker pa je novih Jožetov čedalje manj in ker si skrbnik svete družine to zasluži in ne nazadnje, ker je letos v Cerkvi leto svetega Jožefa, priporočam za otroško branje slikanico Francesce Fabris **Sveti Jožef**. Knjiga na preprosto in zanimiv način pripoveduje o njegovem življenju, pri tem se dovolj verodostojno opira na Sveto pismo. Prav pa bo prišla tudi v tem prazničnem času, saj je božična zgodba velik del besedila.

... pa ne samo v tej slikanici, zamislite si, kolikokrat se pojavlja božična zgodba samo v knjigah naše knjižnice in koliko lepih in modrih misli ob tem je zapisano – za res lepo doživetje božiča!

Pridite in si izberite takšno, ki bo prav za vas in vašo družino!

S knjigo ali brez pa vam knjižničarji ob praznikih želimo predvsem Božje bližine, vse drugo bo prišlo zraven (zvrhano in potlačeno)!

Lucija Magajna

Pa še nekaj pravkar nabavljenih knjig:

Dolinar, France M.: Edith Stein (1891–1942)

Erba, Marco: Med nama – Roman za mlade

Guardini, Romano: Pisma o samovzgoji

Rosini, Fabio: Umetnost ponovnega začenja

Spitzer, Manfred: Epidemija pametnih telefonov – Nevarnosti za zdravje, izobraževanje in družbo

Sveti Juda Tadej – Svetnik nemogočega, priprošnjik v brezupnih primerih

Štuhec, Ivan Janez: Zgodbe iz nahrbtnika – Romarjevi vtisi s poti po domovini

Urban, Petra: Prekipevati od življenja

Več avtorjev: Etični kodeks članov društva katoliških pedagogov Slovenije

Knjige si lahko izposodite v naslednjih terminih:

TOR: 13.30–17.00, SRE: 9.00–12.00, ČET: 9.00–12.00.

Vhod mimo vratarnice, tam vas bodo usmerili do knjižnice.

KOLENDAR:

DECEMBER 2021

ČET, 2. 12.: ob 10.00 srečanje predstavnikov vzgojno-pastoralnega sveta vseh ustanov z Rakovnika.

PET, 3. 12.: prvi petek; posvetitev Jezusovemu Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu; ob 19.30 šola za animatorje in animatorska skupina.

SOB, 4. 12.: prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu; obisk Miklavža v obliki drive-in od 15.00 do 17.00.

NED, 5. 12.: 2. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodeluje 6. r., župnijska Karitas deli

- Miklavževa darila; po sv. maši ob 10.30 nedeljska e-kava na temo: godovni zavetniki.
- PON, 6. 12.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 19.00 sestanek športnega odbora; ob 20.15 sestanek ministrantov voditeljev.
- TOR, 7. 12.: po večerni sv. maši prve večernice v cerkvi pred praznikom Marijinega Brezmadežnega spočetja; molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi); ob 19.00 sestanek birmanskih voditeljev; ob 19.30 v glasbeni šoli Srečanje z Bogom za mlade.
- SRE, 8. 12.: praznik Marijinega Brezmadežnaga spočetja; sv. maše ob 6.00, 7.30, 9.00 in 18.30.
- ČET, 9. 12.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 mladinski verouk.
- SOB, 11. 12.: ob 16.30 ministrantsko srečanje.
- NED, 12. 12.: 3. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 9.00 z uvodi sodelujejo dijaki 1. letnika gimnazije Želimplje; ob 10.30 sodelujejo dijaki 2. letnika gimnazije Želimplje, po tej sv. maši je e-kava s predstavniki gimnazije Želimplje; ob 18.00 srečanje starejše skupine za pare.
- PON, 13. 12.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja ŽPS.
- TOR, 14. 12.: molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi); ob 20.00 začetek katehumenata.
- ČET, 16. 12.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 18.00 začetek božične 9-dnevnic; ob 19.30 mladinski gost Robi Friškovec.
- PET, 17. 12.: drugi dan božične 9-dnevnic; ob 19.30 adventni duhovni večer za mlade.
- SOB, 18. 12.: tretji dan božične 9-dnevnic; ob 19.30 skavti, gala večerja.
- NED, 19. 12.: 4. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 je sprejem treh

novih ministrantov; ob 18.00 četrti dan božične 9-dnevnice; ob 19.30 koncert FZL.

PON, 20. 12.: peti dan božične 9-dnevnice; po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.

TOR, 21. 12.: šesti dan božične 9-dnevnice; molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi); ob 20.00 katehumenat.

SRE, 22. 12.: sedmi dan božične 9-dnevnice;

ČET, 23.12.: osmi dan božične 9-dnevnice;

PET, 24.12.: sveti večer; ob 18.00 otroška božičnica (na začetku je uvodna dramska igra); polnočnica ob 24.00 (pol ure prej kot vsako leto nekaj božičnih pesmi kot uvod v polnočnico).

SOB, 25.12.: B O Ž I Č – Jezusovo rojstvo; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30

NED, 26.12.: NEDELJA SVETE DRUŽINE, sv. Štefan, prvi mučenec; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; OBISK KOLEDNIKOV po družinah od 10.00 do 17.00.

PON, 28.12.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.

TOR, 29. 12.: molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi).

ČET, 30. 12.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.

PET, 31. 12.: sv. Silvester, zaključek civilnega leta; pri večerni maši zahvalna pesem.

JANUAR 2022

SOB, 1. 1.: Marija, sveta Božja Mati – novo leto

NED, 2. 1.: 2. nedelja po božiču, sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; smučanje za animatorje, odhod ob 6.00

PON, 3. 1.: ob 19.00 katehetski odbor; po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.

TOR, 4. 1.: molitev za vse v stiski (povabljeni k osebni molitvi).

ČET, 6. 1.: Gospodovo razglašenje; sv. maše ob 6.00, 7.30, 9.00 in 18.30; uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za

- duhovne poklice, družine in domovino.
 PET, 7. 1.: prvi petek; obisk bolnikov na domu; posvetitev Jezusove-
 mu Srcu.
 SOB, 8. 1.: prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu.
 NED, 9. 1.: Jezusov krst; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
 PON, 10. 1.: ob 19.00 Karitas, ob 20.00 seja ŽPS; po ve-
 černi sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Dušan Gorjup, 1935
 Štefan Dumbović, 1937
 Janez Kraškovic, 1942
 Jožefa Kralj Jakšič, 1936
 Katarina Kastelic, 1928

Glasilo izdaja Župnija Rakovnik

Odgovorni: Mirko Simončič – lektorirala: Tadeja Klun Lenarčič – prelom: Vito Lojč

*Kdor hoče biti srečen,
mora plačati ceno.
Cena naše sreče pa je:
nič več in nič manj kot to,
da podarimo sami sebe.*

Phil Bosmans

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik –**

dežurstvo v decembru:
četrtek, 16. 12. 2021,
od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959
NLB. Hvala za vsak dar!

**Salezijanska knjižnica
Rakovnik vabi**

TOR: 13.30–17.00;
SRE 9.00 –12.00;
ČET 9.00–12.00
Vhod mimo
sprejemnice, kjer vas
usmerijo do knjižnice.

MOLITEV pred Najsvetejšim:
vsak ponedeljek po večerni sv. maši
enournna molitev v tišini pred Jezusom.